

BIELARUSKAJA**KRYNICA****PALITYCNAJA, HRAMADZKAJA I LITERATURNAJA HAZETA.****Adres Redakcyi i Administracyi:**WILNIA, LUDWISARSKAJA 1-19. (Wilno, Ludwisarska 1-19)
Redakcyja adčyniena ad 9 hadz. ran. da 4 hadz. wieč.„Biel. KRYNICA“ kaštuje na hod—10 zał., na paŭhoda—
5 zał., na 3 miesiacy — 3 zał., na 1 miesiac — 1 zał.
HAZETA WYCHODZIĆ RAZ U TYDZIEŃ.**Cena abwiestak:**na 1-šaj staroncy 30 hr., 2 i 3 — 25 hr., na 4-aj —
20 hroš. — za radok drobnaha druku ũ adnej paloscy.**U adzinaccatyja ũhodki abwiešcańnia Niezaležnaści Bielarusi.**

U 19-tym stalećci ũ Zachodniaj Eŭropie naradziŭsia ruch zacikaŭleńnia minuŭšcynaj narodaŭ. Pačali studyjawać narodnuju mowu, narodnyja zwyčaj i ahułam pieršabytnuju narodnuju kulturu. Ruch hety zawiecca romantyzmam. Z uschodniaj Eŭropy pierakinuŭsia jon tak-ža i na našyja bielaruskija ziemli.

19-ty wiek — heta čas, kali ũsia Bielaruś z-pad panawańnia Polščy papała pad panawańnie Rasiei. Zacikaŭleńnie našym narodam, jak u Palakoŭ, tak i ũ Rasiejcaŭ uzrasło niazwyčajna. Aprača zacikaŭleńnia ich čysta nawukowaha, ciapier prybyło zacikaŭleńnie tak-ža i palitycnaje. Palaki dakazwali, što Bielaruś z małymi rožnicami jość čysta polskim krajem, a Rasiejcy dakazywali, što Bielaruś — heta čystaja Rasieja.

Takim čynam pad upływam modnaha tady romantyzmu, a tak-ža i z pryčyn čysta palitycnych, paŭstaŭšaje zacikaŭleńnie nami ũ našych susiedziaŭ Rasiejcaŭ i Palakaŭ, u swajch akančalnych nastupstwach, dało Bielarusi šmat karyści. Za hety čas paŭstała duža mnoha nawukowych pracau ab Bielarusi ũ mowie jak polskaj, tak i rasiejskaj z haliny historyi, etnografii, geografii i archeologii.

Najwažniejšym-ža adnak wynikam henaje baračby za nas było paŭstańnie zarodkaŭ bielaruskaj narodnaj šwiedamaści.

Nikoli ũ bielaruskaj historyi nia straciac swajho značeńnia słowy Macieja Buračka (Fr. Bahušewiča): „Nie zabywajcie mowy našaj bielaruskaj, kab nia ũmierli“. Słowy hetyja, napisanyja ũ 1891 h. ũ pradmowie da šyroka wiedamaj „Bielaruskaj Dudki“, žwiernutyja da ũsiaho bielaruskaha narodu, znašli hułkaje adbićcio j zrazumieńnie ũ šyrokich masach i stalisia pieršym punktam šwiedamaha sučasnaha bielaruskaha adradžeńnia. Takim čynam Maciej Byračok žjawiŭsia sapraŭdnym bačkam bielaruskaha adradžeńnia.

Henyja sapraŭdy hienijańnyja słowy Macieja Buračka, kazaŭ-by siłaj niejkaj čaradzieskaj budzili da šwiadomaha žyćcia bielaruski narod i budziac jaho aź da siańnia. Pad upływam hetych sloŭ na parozie XX wieku ũžo bačym cely rad šwiadomych bielaruskich pracauńikoŭ starod bielaruskaha narodu. U hetym časie ũžo pracujuć nad narodnaj šwiedamaściu ks. Fr. Budźka, Iwan Łuckiewič, ks. A. Lisoŭski, Ciotka i šmat inšych.

Nadyšla ũrešcie wialikaja sušwietnaja wajna, a za jej i rasiejskaja rewolucyja. Carski tron, symbol niawoli narodaŭ rasiejskaj imperyji, upaŭ. Mnohija z hetych narodaŭ zbudawali swajo samastojnaje palitycnaje žyćcio.

Zawarušylisia tak-ža i Bielarusy. U 1917 hodzie ũ miesiacy śniežni byŭ sklikany ũ Miensk wiedamy wialiki Usiebiełaruski kanhres z metami narodnaha samaaznačeńnia. Kanhres heny, jak wiedama, pašpieŭ tolki wybrać Radu Bielaruskaj Respubliki, bo byŭ razahnany bałšawikami.

1918 hodu, unočy z 24 na 25 sakawika,

Rada abwiešciła Bielaruś Niezaležnaj Respublikaj. Niezaležnaści-ž samaj nam zdabyć dahetul nie ũdałasia. Stołasia heta dziela taho, što jašče ũ toj čas narodnaj šwiedamaści ũ šyrokich masach było nia mnoha, bielaruskaj sapraŭdy narodnickaj intelihencyi było tak-ža nia šmat i zanadta byli silnyja, u paraŭnańni z nami, našy susiedzi: Polšč i Rasieja. Bielaruś akazałasia padzielenaj: uschodniaja častka, pawodle dahaworu ũ Ryzie ũ 1921 h. adyšla da Rasiei, a zachodniaja — da Polščy.

Što-ž tady siańnia majem dumać ab niezaležnaści Bielarusi? Usie dobra wiedajem, što niezaležnaści hetaj nia majem. Adnak z hetaha nie wynika, što my da jaje nia jmkniemsia. U sučasny mament bielaruski narod badaj z kožnym dniom zdabywaje materyjał u formie zdabytkau kulturnych, relihijnych, palitycnych i inšych, z jakoha maje zbudawać swoj dom, narodnuju samastojnaść.

Padzieł-heta reč strańnaja dla kožnaha narodu. Strańny jon tak-ža i dla nas Bielarusau. Adnak narod naš ad hetaha nia zhinuŭ. Jon dalej pahłyblaje narodnuju šwiedamaść, pabudžajecca što-raz da bolšaj i trywałcejšaj pracy, a tak-ža maluje što raz pryhažejšy ideał niezaležnaści.

Fakt padziełu Bielarusi zmusiŭ tak-ža Rasieju i Polšču pryznawać bielaruskuju sprawu i z jej rachawacca. Jak wiedajem, miž Rasiejaj i Polščaj adbywajecca rywalizacyja za Bielaruś. Jak adna, tak i druhaja starana zacikaŭleny ũ tym, kab Bielaruś zrabic dla siebie prychilnaj. U wyniku hetych zachadaŭ našych susiedziaŭ na ũschodzie majem B.S.R.R. (Biel. Socyjalist. Radawuju Respubliku), u peŭnym značeńni jak aŭtonomnuju bielaruskuju adzinku, a ũ Bielarusi Zachodniaj majem duža mnoha zachodaŭ i sloŭ z boku polskaj palityki, jakaja, praŭda, mała čaho daje nam konkretnaha, ale zatoje bielaruskaje pytańnie ũšciaž trymaje žywym i aktualnym.

Prahawita tak-ža zwaracywajuć swaje wočy na Bielaruś, šukajučy tam dla siebie žyru: kamunisty, sektanty, metadysty, baptysty, a nawat i masony. Adnak i hetyja, rujnujučyja našu dušu dziejniki, adnačasna tak-ža dapamahajuć nam, abudžajučy ũ narodzie bolš idejnaści, bolš pracy dla swajch kulturnych i relihijnych ideałau.

Słowam, bielaruskaja sprawa siańnia—heta raka, chwalaŭ jakoj nie zatrymać nikomu. Ale jak i z kim dalej my majem iści da našaha ideału, da samastojnaści? U sučasny mament sprawa naša ũ duža wialikaj miery, zaleža ad palityki mižnarodnaj. Dziela hetaha Bielarusy siańnia pawinny natużyć usie swaje siły, kab sprawa naša što-raz bolšaje wyklikała zacikaŭleńnie na arenie mižnarodnaj palityki.

Musimo tak-ža ũ imknieńni da našaj samastojnaści pomnić ab našaj minuŭšcynie. Historyja nas wučyć, što Bielarusy, Litoŭcy i Ukraincy ũ ciesnym z saboj sajuzie twaryli swajo samastojnaje žyćcio. Taja-ž historyja pawinna wučyć nas tak-ža, što i siańniašnja darohi hetych

Z hazet.**Adkaz na brachniu „Dz. Wil.“**

Endecki „Dziennik Wileński“ nie zabywajecca ab nas i ũšciaž zajmajecca ũdawańniem, ckawańniem i brachnioj(!). Apošnim časam napasći jahonyja robiacca tak niahodnymi, što sapraŭdy adkazywać na ũsie hetyja bredni ličym lišnim. Naprykład u Nr 50, u artykule „Narodowość czy zawód?“ hetaja hazecina prosta źniewažaje ũwies bielaruski narod. Kab napisac takuju źniawahu, treba mieć abo podleńkaju endeckuju dušu, jakaja nia moža zrazumieć čystaj lubowi da bačkaŭšcyny, abo prosta mieć prywyčku brachać. Nie chacieli-b pisac i hetaha, ale što ty paradziš — prychodzicca časami i ad takoha brachliwaha žwiahañnia kijam admachnucca, dyk tolki dziela hetaha i pišam hety adkaz. Pry hetym chacieli-b adznačyć, što z takimi ludźmi, katoryja źniewažajuć nia tolki adzinki, ale i cely bielaruski narod, u palemiku ũstupac niemahčy-ma. Kožny česny čaławiek z ahidaj adwierniecca ad takich ludziej, katoryja abkidajuć jaho hražioj i źniewažajuć.

Sprawa bielaruskaj ašwietny ũ Sojmawaj ašwietnaj komisii.

13 sakawika s. h. ũ Ašwietnaj komisii Sojmu razhladałasia prapazycyja Bielaruskaha Sialanska-Rabotnickaha Klubu ab paraližawańni zaškolnaj pracy T-wa Bielaruskaj Škoły. Referawaŭ sprawu siabra Bielaruskaha Pasolskaha Klubu pasol Stepowič, jaki, wykazaŭšy historyju j značeńnie T-wa Biel. Škoły, asabliwa ũ sensie padtrymliwańnia bielaruskich himnazijaŭ, padaŭ komisii cely rad faktaŭ abapiortych na dakumentach, pačwierdžajučych žłosnyja nadużyćci administracyi j školnych uładaŭ adnosna kulturna-ašwietnaj dziejnaści T-wa Bielaruskaj Škoły j Bielaruskaha Instytutu Haspaderki i Kultury. Asabliwaje ũražańnie na komisii wyklikała, kali pasol Stepowič pakazaŭ prysutnym falšawanyja (!) deklaracyi na adčynieńnie polskich szkołaŭ. Sprawa ũ tym, što niekatoryja školnyja inspektary, kab zmahacca z bielaruskaj szkołaj, padsuwali ludziom deklaracyi drukawanyja ũ bielaruskaj mowie, u jakich adnak zamiesta damahańnia školy bielaruskaj, nadrukawana damahańnie školy z wykładowaj mowaj *dziaŭšaŭnaj*, h. zn. polskaj, z raźličeńniem, što bački dzieciej nie paznajuć falšu i deklaracyi padpišuć.

Pašla referatu pasla Stepowiča pačalasja šyrokaja dyskusija. Pradstaŭnik ministerstwa ũnutralnych spraŭ p. Suchenek zajawiŭ, što źlikwidawana ũsiaho 19 hurtkoŭ, pierawažna za komunistyčnuju dziejnaść, pryčym pracytaŭ kopiju instrukcyi z kamunistačnaj partyi ab pašyreńni bałšawickaha ũpływu na T-wa Biel. Škoły. Niamiecki pasol Utta wyjawiŭ sumniŭ ab praŭdziwaści takoha dakumentu. Pasol Stepowič u adkaz na zakidy p. Suchenka skazaŭ, što kali-b nawat i była dakazana praŭdziwaść henaj inst-

narodaŭ pawinny być supolnyja. Zrazumiela ũžo heta, widać, akademičnaja moładź uspomnienych troch narodaŭ u Wilni, kali siańnia, adnaŭlajučy historyčny šlach, buduće ciesny susiedzki sajuz.

Słowam, majučy prad wačyma jasny ideał i šlachi da jaho, možam być peŭny, što ideał hety dasiahnieny budzie.

rukcyi, to heta jšče nie daje powadu da likwidawannia kulturna-ašwietnaj pracy tolki dziela taho, što niekatoryja siabry hurtkoŭ mahli być komunistami. Kali-b trymacca uradowaha systemu — kaža pasoł Stepowič — treba było-b likwidawać usie arhanizacyi i ustanowy, nia wyključajučy Sojmu, bo ũsiudy komunistyja starajucca ũleżci i ũlazajuć.

Pasoł Mičałkiewič („Piast“) apraŭdywaŭ zahady starastaŭ ab niedazwalańni na biełaruskija spektakli j lekcyi dziela niastačy adumysłowych na heta budynkaŭ z prociŭpażarnymi ũstrojstwami; na heta pasoł Stepowič zajawiŭ, što na biełaruskaj wioscy takich budynkaŭ niama, adnak-ža Palakam dazwalajucca ładzić polskija spektakli nawat i ũ humnach.

Sprawu fałšawannia deklaracyjaŭ praciŭnikam Biełarusau baranić było nadta trudna. Tolki adzin pasoł Stypinski z B.B. niaŭdała prabawaŭ dakazać, što niama wiedama, katoraja z 2-ch padadziennych komisii deklaracyjaŭ žjaŭlajucca fałšywjaj, a katoraja praŭdziwjaj. Aprača taho pramaŭlali ũ sprawie zakranutaj ũ referacie pasły: Welykonowič (Ukr. Kł.), Cerbe (P.P.S.), Jaworoŭskaja (B.B.) i Kalinoŭski („Wyzwoleniec“).

Jak i treba było spadziawacca, pry hałasawańni ũziali wierch hałasy B. B., endekaŭ i „Piasta“. Takim čynam prapazycyja pasła Stepowiča ab wyznačeńni śledčaj komisii da razhladu nadużycciaŭ i przyŭ da ũradu ab spynieńni paraliżawannia kulturna-ašwietnaj pracy — padadzienny jak „wniosek mniejszości“, h. zn. rezalucyja mienšaj častki komisii; rezalucyja heta pojdzie jšče na hałasawańnie poŭnaha Sojmu.

Dziela poŭnaści nia lišnim budzie zaznačyć, što pasły z Bieł. Sial.-Rab. Klubu, jakija padali ũspomnienuju śpiešnuju, a znača wielmi pilnuju prapazycyju, nia tolki nia wyjawili achwoty baranić hetu-ž sprawu, ale nawat nie pacikawilisia dyskusiuj nad jej, bo ũ komisiju... nie žjawilisia.

Z biełaruskaha žyćcia.

Z Biełarusi pad Połščaj.

Światkawańnie 11-tych uhodkaŭ abwieščańnia Niezaležnaści Biełarusi ładzić Wilenski Biełaruskij Nacyjanalny Kamitet (Zawalnaja 7) ũ niadzielu dnia 24 h. m. z hetkaj prahramaj: 1. U 10 hadz. (roŭna!) Uračystaje nabaženstwa ũ kaściele św. Mičałaja 8); 2. U 13 hadz. (roŭna!) Uračysty malebien u carkwie św.—Troickaha manastyra (Wostrabramskaja 9); 3. U 19 hadz. (7 hadz. ũwiečary) Światočnaja akademija (referat pasła hram. Albina Stepowiča, chor pad kiraŭnictwam hram. Maćwija i inš.) ũ sali parachwijałnaha domu pry kaściele św. Mičałaja. Uwachod wolny.

Promocyja Biełarusy. U sobotu dnia 23 h. m. u 13 hadz. u Kolumnowaj sali Wilenskahy Uniwersytetu budzie promowany na doch-tara ũsich lecarskich nawukaŭ (MUD-r) siabra Wilenskaha Bieł. Stud. Sajuzu hram. Adam Piotroŭski.

D-r Piotroŭski radziŭsia ũ 1900 h. ũ wioscy Małyja Łuki, Baranawickaha pawietu. U sia-

rednij škole wučyŭsia ũ Piermie (u Rasiei), maturawaŭ u Wilni. Na Wilenski Uniwersytet ustupiŭ dnia 14.I. 1922 h. i apošni dochtarski egzamin zdaŭ 18 h. m. Praz cely čas swaich nawukaŭ byŭ pilnym i sumlennym studentam, przykładnym, tawaryskim siabram i zaŭsiody dobrym, ščyrym Biełarusam. Žadajemo D-ru Piotroŭskamu, na parozie nowaha žyćcia jahonaha ũsiaho najlepšaha!

Biełaruskiju wiečarynu u niadzielu 17 h. m. ładziŭ Wil. Biełaruskij Stud. Sajuz. Prahrama była wykanana naahuł dobra. Ihra hramadzial Alma, Zalkind, Bychaŭcawaj, Liwanawaj, Chworasta j inš. zasłużywaje na przyznańnie j pachwału. Taksama śpiwy hr. hr. Zubowičawaj i Šyrmo. Adnym z najpiakniejšych numaraŭ była scenizawana melodeklamacyja „Nad Nioman“ pry śpiewie „Hej ty Nioman raka!“

Arhanizacyja wiečaryny była dobrej. tolki za pozna niejaka pačalasia. Narodu było šmat.

Nowaja knižka „Biełaruskij śpieŭnik“ z notami „Biełaruskaha wydawieckaha T-wa“ hetymi dniami wyjšła z druku i pradajucca u biełaruskich kniharniach. Cana 75 hr, z pierasyłkaj 1 zł., zakaznoj pierasyłkaj — 1 zł. 50 hr. Hałouny skład ũ „Biełaruskaj kniharni B.W. T-wa“ Wilnia, Wostrabramskaja Nr. 1.

Statut Biełaruskaha Instytutu Haspadarki i Kultury* Wyjšaŭ z druku, ũ nowym wydańni. Hałouny skład u Centralnym ũradzie Bieł. Instytutu Hasp. i Kult., Wilnia, Zawalnaja 7.

Studenskaja Dumka Nr 1 (11) u pabolšnym farmacie wyjšła z druku. Žmiest duža bahaty j cikawy. Cana numeru 1 zlot. Kupić možna ũwa ũsich biełaruskich kniharniach i ũ redakcyi: Wilnia, wul. św. Anny 2.

Rekolekcyi. U kaściele św. Mičałajau Wilni, ad dnia 20 da 23 h. m. adbywalisia rekolekcyi dla Wilenskich Biełarusau-katalikoŭ. Rekolekcyjami kirawali ks. ks. Tatarynowič, Bakinoŭski i Stankiewič. Spawiadali ks. ks.: Hadleŭski, Dr. Hlakoŭski i Dr. Lewoŭ.

Ahulny Schod siabroŭ Wilenskaha Hurtka B. I. H. i K. adbudziecca ũ niadzielu 24 h. m. ũ 14 hadz., u pamieškańni Centr. ũradu Instytutu (Zawalnaja 7). Na paradku dnia: sprawa zdača za minuly hod, pierawybary funkcyjnarou, wolnyja prapazycyji.

Pasoł Stahanowič, siabra Bieł. Sial.-Rabotnickaha Pasolskaha Klubu zroksia, mandatu. Nastupnikam Stahanowiča jość hram. Krynčyk.

Z Niezależnej Litwy.

Dahawor Litwinawa budzie padpisany hetymi dniami.

Łatwijskija medali litoŭskim wajskowym. Łatwijskaje pasolstwa ũ Litwie ũručyła litoŭskim aficeram 10 orderaŭ. Miž inšymi, atrymali łatwijskija ordery minist. unutr. spraŭ pałk. Mustejka, staršynia hieneralnaha štabu Kubeliunas i hien. Žukoŭski.

Siomyja ũhodki litoŭskaha ũniwersytetu. U m-cy lutym prajšo 7 hadoŭ ad załažeńnia

pieśni, twaja wiakowaja dola, twaje dziady i pradziedy, jakija ũkładali i śpiawali hetyja pieśni.

Zaśpiawaj, susiedzie, swaju rodnuju sumnuju biełaruskiju melodyju, a ad hetaj melodyi zapłača twaja dobraja, ščyrajaj duša, škadujučy taho času, kali mo' pahardžała pieśniami i zwyčajami swaich bačkoŭ, stydałasia ich siarmiahi, ich zrebnaje saročki i ich prostaj mowy.

Dyk śpiawaj, susiedzie, swaje rodnaja pieśni. Śpiawaj tak, kab pačułi ũsie, kab pačułi i ũściešyłisia tyja, što hetyja pieśni ũkładali i śpiawali i ũžo daŭno adpačywujuć u syroj ziemielcy.

Śpiawaj, a budzie tabie lahcej na sercy i adrodzicca twaja Biełaruskaja duša.

Haspadar z-pad Sakołki.

* * *

Padanyja tut pieśni amal usie sabrany ũ majej rodnaj wioscy Zalesie. Melodyji ich asabista mnie wiedamy, jak žycharu hetaje-ž wioski. Hetyja pieśni raspaŭsiudžany pierawažna pa, miž Biełarusami-katalikami; jany dakazywujuć što Biełarus ci z-pad Miensku, Smalensku, Mahilowa, Wiciebsku, Wilni, Horadni, ci z-pad samaha zachodniaha kutka, jak Sakołka, jość tym-ža samym Biełarusam. Tyjasomyja sumnyja jaho pieśni, tajasamaja ščyrajaj biełaruskaja duša.

Prysud Apelacyjnaha Sudu nad „Hramadoj“.

Pašla adzinaccidniowaha razhladu i dwudniowaha pierapynku, 16 sakawika abjaŭlen woś hetaki prysud nad „Hramadoj“:

Usie čytry b. pasły ũ Sojm: Bronisłaŭ Taraškiewič, Symon Rak-Mičałjoŭski, Piotra Miatła i Pawał Wałošyn zasudžany kožny na 6 hadoŭ katarhi (Akružnym Sudom byli zasudžany na 12 hadoŭ).

Taksama na 6 hadoŭ katarhi zasudžany Maksim Bursewič i Fabijan Akinčyc, katorym Akružny Sud byŭ prysudziŭ pa 8 hadoŭ katarhi.

Jana Kuźmiča, Klaŭdyju Hočko, Wincen-taha Šuškiewiča, Wasila Škodziča i Symona Sawanca—na 3 hady wastrohu, a Mičałaja Jakimowiča—na 2 hady domu paprawy (Akružnym Sudom byli zasudžany na 6 hadoŭ katarhi).

Kastusia Łabuńku, Aleksandra Antanowiča, Ihnata Šačku, Mičałaja Jefimowiča i Siarhieja Siniča—pa 2 hady, Jana Giełdu i Marcina Koziča—pa 3 hady domu paprawy, Paŭła Drahuna, Jazepa Patapčuka i Paŭła Jakubčyka Apelacyjny Sud apraŭdaŭ. (Akružny Sud byŭ zasudziŭ hetych 10 ch pa 5 hadoŭ).

Sciapana Kulinu-Kalinoŭskaha, Jana Kata i Mičałaja Kałpaka — pa 3 hady, Wincen-taha Sałyhu, Anatola Daniłowiča-Kolaho i Mičałaja Nikifaraŭskaha — pa 2 hady, Paŭła Biełamyza, Jazepa Bałickaha i Aleksandra Zdaniuka Apelacyjny Sud apraŭdaŭ. (Akružny Sud byŭ zasudziŭ hetych 9-ch pa 7 hadoŭ katarhi).

Aleksandra Marčyka, ũładzimiera Charkiewiča, Aleksandra Patockaha i Sciapana Jankow-skaha—pa 2 hady domu paprawy (Akružny Sud byŭ zasudziŭ hetych 4-ch pa 3 hady katarhi).

Sciapana Ščyhlińskaha, katory Akružnym Sudom byŭ zasudžany na 1 hod wastrohu, Apelacyjny Sud apraŭdaŭ.

Radasława Astroŭskaha, Antona Łuckiewiča, Jazepa Šnarkiewiča, Antona Sakałoŭskaha i Mičałaja Šawiela, apraŭdanych Akružnym Sudom, a prociŭ jakich adnak prakuratura była padaŭšy apelacyjnuju skarhu, damahajučysia dla ich kary — Apelacyjny Sud tak-ža apraŭdaŭ.

Usim zasudžanym pa 2 hady Sud Apelacyjny zalicyŭ dwuch hadowy prewencyjny aryšt i zwolniŭ ich z wastrohu. Zasudžanym pa 3 hady — wyznačyŭ kaŭcyju pa 300 zł. Usim zasudžanym na bolšuju karu — zalicyŭ pa 14 miesiacaŭ prewencyjnaha aryštu.

litosŭkaha ũniwersytetu ũ Koŭnie. Za hetyja 7 hadoŭ skončyła ũniwersytet 512 asob: 154 — teolohična filozofičny fak., 1 — ewanhelicka-reformacki, 194 — praŭny, 27 — przyroda-matematyčny, 105 — medyčny i 19 — techničny.

U hetym hodzie ũniwersytet maje 4000 studentaŭ i 233 profesaraŭ, docentaŭ, lektaraŭ i kiraŭnikoŭ seminarijaŭ. ũžo z hetych ličbaŭ widać značeńnie, jakaje maje dla litoŭskaha narodu swoj ũniwersytet.

Ul. Kazłouščyk.

Biełaruskija narodnyja pieśni z Sakolskaha pawietu. *)

Da susiedziaŭ z-pad Sakołki.

Darahija susiedzi! Nia stydajcisia śpiawać swaje prostyja biełaruskija pieśni, bo jany wyjaŭlajuć wašuju dušu, wašyja biedy, niadolu i wašuju minuŭščynu. Jak kaliś naš piaśniar Maciej Buračok, haworačy pra našu prostuju mowu, kazaŭ: „Nie pakidajcie mowy našaj biełaruskaj, kab nia ũmierli“, tak, datyčna pieśniaŭ možna-b było skazać i siahońnia: nie pakidajcie pieśniaŭ našych biełaruskich, kab nie zaniamieli.

Dyk śpiawajcie swaje rodnaja biełaruskija pieśni! Kali chto mo' ũžo zabyŭsia, dyk waźmi hety śpieŭničak i zaśpiawaj swaju prostuju pieśniu, a prypomniacca tady tabie, darahi susiedzie, twaje dziacinyja hady, twaja matka, što śpiawała kaliś tabie nad kałyskaj hetyja-ž prostyja

*) Noty da hetych pieśniaŭ znachodziacca ũ našaj redakcyi i nia mohuć być pakul što drukawany z przyčyn čysta techničnych.

Žmiest pieśniaŭ ja padaŭ takoj haworkaj jakoj jany tut pajuca narodam. Palanizmy, ũ pieśniach pakazywujuć stupień upływaŭ polskaje mowy na Biełarusau-katalikoŭ u Sakolščynie.

Da napisanych mnoju notaŭ pieršaha hołasu daharmanizawaŭ druhi hołas Zalesianski arhanisty Kawaleŭski, za što jamu tut ščyra dzakuju.

I

Daŭno-ž ja, daŭno ũ matuli była.

Daŭno-ž ja daŭno ũ matuli była, daj ũže-ž taja darožańka*) trawoj zaraśla.

Trawoj zaraśla, pływcom zapłyła, čyrwonaju kalinaju*) pazarastała.

Chłopcaŭ papraśu, trawu wykaśuć, a ja tuju kalinańku sama wylańnu, j da swajej matulańki ũ hašcinu pajdu.

*) Apošnja dwa radki paŭtarajucca.

Z Polšcy.

U Polšcy ciapier wielmi adčuwajecca niedachop hrošaj. Jašče nikoli nia było ũ Polšcy hetulki apratestawanych weksaloŭ, jak u minulyja dwa miesiacy. Jak pryčyny hetaha niedachopu adny pakazywajuć trudnuju kamunikacyju z pryčyny zawiei i marozaŭ, druhija — na što inšaje, ale haloŭnyja pryčyny znachodziacca dzieści ũ druhim miejscy. U Polšcy, pašla atrymańnia pieršaj amerykanskaj pazyčki, pačalo dosyć bujna raźwiwacca ekanamičnaje žyćcio, bo ũsie ližyli na toje, što pašla pieršaj pazyčki pryduć i druhija, jšče bolšyja. Pačalośia raźwićcio promysłu j handlu, ale na kredyt (pawier), u nadziei na bliskija dalary z dalšych pazyčak. Tymčasam dalaraŭ bolš niama i, jak kaža finansawy daradčyk Polšcy p. Dewey, katory niadaŭna jezdziŭ u Ameryku — nia skora jany j buduć; puščanyja-ž u abieh weksali treba wykupić. Hrošaj na heta niama, pazyčać taksama niama dzie, bo ũsie spadziajućsia na dalary adnolkawa razbudowywali swaje pradpryjemstwy i ũsie ciapier adnolkawaha patrabujuć hrošaj. Dziela hetaha weksali pašli ũ pratest.

Kupcy kažuć, što taki niedachop hrošaj i taki haspadarčy kryzys byŭ u Polšcy tolki ũ pačatku pierawiadzieńnia waluty z marak na złoŭtja.

Prymusowaja strachoŭka żywoha inwentara i zbožža. Ŭlada pryhatawała prajekt zakonu prymusowaj strachoŭki żywioly i zbožža, padobna tamu, jak jość i strachoŭka budynkaŭ.

Aryštawańnie prakurora. Pa zahadu sudowych ũladaŭ palicyja aryštawała padprakurora akružnoha sudu ũ Paznani za raschodawańnie im sudowych depozytnych hrošaj.

Upadak kursu polskaj stabilizacyjnaj pazyčki. Pastaŭleńnie pierad sudom Trybunału Stanu ministra Čechowiča pradstaŭlajecca ũ nasledkach paważniej, čymsia wyhladała spačatku. Dakazywajuć heta saznańni staršyni Najwyšejšaj Kontrolnaj Pałaty prof. Wrubleŭskaha, jaki kaža, što budžetnyja pieraraschody naličajucca na sumu 562 miljony zł. i što hetyja pieraraschody nielehalnyja. Dalej W. saznaje, što Kontrolnaja Pałata dwojčy žwiartala na heta ũwahu min. Čechowiču, sprawa jakoha wymahaje ciapier raščułych krokaŭ, abo ad Sojmu, abo ad uradu.

Pašla adstaŭki min. Čechowiča paniziŭsia kurs polskaj stabilizacyjnaj pazyčki na 5 dol.

Z zahranicy.

Francyja ũzmacniaje swaje ũzbrajeńni na mory. Francuski senat uchwaliŭ prajekt dalejšaj razbudowy francuskaha wajennaha flotu. Jašče da 20 čerwienia s. h. majecca być zbudawana šeść kontrtorpedoŭcaŭ, 7 padwodnych łodak, 2 raźwiedačnyja karabli i adzin pancyrnik. Jak bačym hutarki ũ sprawie razbrajeńnia žjaŭlajucca pryhožymi na wyhlad, ale pustymi pa žmiestu.

Šmierć francuskaha maršaľka Focha (Foša). Dńa 20 sakawika pamior haloŭny francuski wajaka marš. Foš. Heny marš. Foš

adyhraŭ wialikuju rolu ũ sušwietnaj wajnie i mieŭ wialikija ũpływy na sprawy wajennyja i pašla sušwietnaj wajny.

U Hišpanii., jak my ũžo padawali, adbywalisia zabureńni z pryčyny niezdawaleńnia hramadziań dziaržawy z panujućych tam paradkaŭ. Ciapier Hišpanski karol, zmahajućsia z pawadyrami narodnaj woli—intelih encyjjaj i studentami — wydaŭ dekret, jakim začyniŭ Madrydzki ũniwersitet. Profesaroŭ spyniŭ u čynnašciach. Dwaccać profesaroŭ zajawili, što jany nie biaruc na siabie adkaznašci za nastupstwy hetakaha rasparadžeńnia.

Kab hetaki sposab zmahańnia z praciućnikami pohladaŭ na ũstrojstwa dziaržawy dy mieŭ jakiniebudž sens, skazać nielha. Heta ništo inšaje, jak tolki dokaz sľabašci taje starany, jakaja, choć i trymajecca pry ũładzie, ale čujecca za nadta-ž slaboj pierad tymi, prociŭ katoraj hetak radykalna wystupaje.

U Niamieččynie pawodle hazetnych wiestak majecca ũtwarycca dyktatarski dziaržaŭny ũlad. Chodziać čutki, što prezident Hindenburh pakliča na dyktatara hien. Groenera. U suwiazii z hetym budzie ũtworany nowy ũrad, na čale jakoha stanie kancler Müller.

U Čechasľawaččynie niekalki miesiacaŭ tamu nazad Ukrainiec Miķaľaj Paziuk napaŭ na polskaha konsula ũ Prazie, Lubačeŭskaha. (Ab hetym zdareńni my pisali) Ciapier adbyŭsia sud, jaki zasudziŭ Paziuka za hety (niaŭdały) napad na paŭtara hodu katarhi i na wydaleńnie pašla hetaha z hranic Čechasľawaččyny.

U S.S.R.R. jak wiedajem niama ani swobody duku, ani swobody sľowa, a nawat i swobody sumleńnia. Tam usie hazety, jakija tolki wychodziać, mohuc mieć kirunak tolki komunistyčny. Wykazać swoj pahlad, kali jon žjaŭlajecca choć krychu prociŭkomunistyčny i nie zhadžajecca z pohladami baľšawickich dyktataraŭ — ništo nia maje nijakaj mahčymašci. Usio žyćcio, a nawat i dumki ludziej skawany łancuhami komunistyčnaj dyktatury. Možno hawaryć, pisać, a nawat i dumać tolki pa komunistyčnamu, h. zn. ũsio žyćcio jak materyjalnaje, tak i duchowoje (jakoha komunisty nia choćuc przyznawać) zna-chodzicca wyklučna ũ rukach komunistyčnych. Ale ciapier stwarylisia takija warunki paltyčnaha žyćcia ũ S.S.R.R., što i komunistyja ũžo nia ũsie adnalkowa dumajuć. Niadaŭna zdaryŭsia wypadak u Charkawie, što čerezwyčajka skanfiska-wała sawieckuju hazetu „Komunist“ ũ jakoj byli napisany staćci opozycyjnaha žmiestu. Supracouńnikaŭ hetaj hazety pasadzili ũ turmu. Heta jšče pieršaje zdareńnie kanfiskaty ũradawaj sawieckaj hazety ũ S.S.R.R. Z hetaha bačyc možna, što komunistyčny režym u S.S.R.R. jašče bolš zwužaje swaje rany ũ sprawie swobody duku i pačynaje ũžo dušyc sam siabie.

Usich, chto maje wieršy bieľaruskaha paeta A. Ziaziuli (Ks. A. Astramowiča), abo wiedaje što ab jaho dziejnašci, prosim pawiedamić ab hetym redakcyju „Bieľ. Krynicy“.

Redakcyja.

Ab haspadarcy.

(„v“ čytajecca jak „w“.)

Viesnawoje spracawańnie hleby.

Naležnaje pryhatawańnie hleby pad siaŭbu było, jość i zaŭsiody budzie adnym z najhaľaŭ-niejšych zadańniaŭ ziemlaroba. Što datyča hetaha pryhatawańnia hleby na viasnu, dyk tut moža stacca, što ziemlarob maje dačynieńnie z hlebaŭ z vosieni ũžo ũzaranaj, abo nieũzaranaj. U pieršym razie na viasnu astajecca hlebu tolki dapracavać i hetak musić być zaŭsiody,—u druhim-ža i apošnim razie, kali hleba z vosieni ũzaranaj nia byla, treba bywaje heta rabić na viasnu: hetkaja praca pa prawiŭu jość niepravidľovaj i jaje treba na budućyniu zaŭsiody vyščierahacca. Da hetaje apošniaje pracy čaľaviek na viasnu moža być tolki žniavolenym i nieũzaranaj hleby praz zimu pakidać nia śmieje. Pa prawiŭu viasnoj pluh vyvozicca na pole nia jnakš, jak tolki na vozie z hnojem, h. zn. što viasnoj ũzyvać pluh dziela spracawańnia hleby možna tolki tady, kali treba bywaje zaarać jašče hnoj. Jnakš-by pluh na viasnu ũzyvacca nia śmieŭ. Naahŭ-ža pry spracawańni hleby (ũ koźnuju paru hodu) treba ũnikać biezsensouñaha piaravaračyvańnia ziamli pluham.

Heta prawiła, jakoje adnak maje vyniatki, kali biaz ũzyvańnia pluha na viasnu abyjšcisia prosta nielha, napr., kali pole bywaje zarosšy *ziellem*. Kali-b takoje zdareńnie bylo, dyk ra-dzicca ũzarać *plytka* datyčnaje pole na viasnu. Hetym zielle zmusicca abyjšci krychu paźniej i jano nie pašpieje tady ũžo apanavać jarynu.

Inšym zdareńniem apraŭdyvajućym viesnawuju vorku pola pad jarynu jość takaje, kali z absieivańniem pola hetaha haspadar z niejkich pryčyn spoźnicca i vierchni plast ralli staniecca ũžo praz mieru suchim, byccam popieľ. Kali-b hetak zdaryľasia, dyk trudnaja rada: *plytkaja vorka tut niaŭniknionaja*. Tolki *zaraz-ža za pluham treba sieć*. Što da paľudnia ũzarecca, toje papaľudni musić abaviazkova zasieicca. U suchi-ž, a asabliva ũ vietrany dzień, kali ralla miham voka absychaje, treba bywaje dvojcy i navat trečy pierapyniac vorku i absieivać ũzaranaje pole.

Pačynajecca viesnawoje spracawańnie hleby „budžeńniem“ jaje z zimovaha snu. Tak! I miadz-viedžuju ũsľuhu zrabiŭ-by toj, chto-b hlebu pakidaŭ na viasnu spać daŭže; u hlebie treba pabudzić žyćcio jak raščinnaje, tak i bakteryjnaje. Jak? Čymchutčej pierarvać treba vyparyvańnie vady z hleby i dziela hetaha jaje zabaranavać. Hetym paŭstanie na pavierchni hleby cteńki plast ziamli, jaki sam, praŭda, chutka vysachnie, ale jaki pad saboj zatrymaje ũvieš amal zapas zimovaj i viesnavoj vady, tak cennaj dla novazasiejenaj jaryny. Razumiejecca, što baranavańnie musić być plytkoje (niahľybokaje), jakoje možna bylo-b praviešci tolki *lohkimi* baronami. A dziela taho, što ũ maľoj asabliva haspadarcy trudna znajšci barony roznych raźmieraŭ (ciažkija, loh-kija i h. d.), dyk da pieršaha „budžeńnia“ hleby najlepš amal pryhadzicca moža zvyčajnaje raŭnavavańnie hleby, pravdžanaje duža prostaj haspadarskaj snašciu, jakuju koźny moža lohka zrabić.

Mileńki kaža:
da j prybirajsia,
ja kaničańka zaprahu*
cibie padwiazu.

Ciabie padwiazu,
tabie razkažu,
bywaj, bywaj maja miła,*)
pakul ja skažu:

U nidzielku bywaj,
nočańku načuŭ,
ũ panidzieľak raniusieńka*)
da domu dumaj.

Jak da mamy jdu
ta ũsie skačućy,
jak da cibie, moj mileńki*)
ta ũsie plačućy.

Jak da mamy jdu,
ta mnie wiasieľo,
jak da cibie, moj mileńki,*)
—šwieta nie widno.

Jak da mamy jdu
—sľonajka jasna,
jak da cibie, moj mileńki,
—dola nieščasna.

Jak da mamy jdu,
sľonajko šwiećić,
jak da cibie, moj mileńki,*)
ta chmura lacić.

Jak da mamy jdu,
a wianoćki ũju,
jak da cibie, moj mileńki,*)
ta ũsie sľozki ľju.

II

Pajechaŭ naš Jasiuleńko.

Pajechaŭ naš Jasiuleńko.
za moro, za Wisľa,
oj pakinuŭ Kasiuleńku*)
žeby jana rasła.

Jana rasła i wyrasła
až pad mieru stała,
ždała, ždała Jasiuleńka,*)
až plakaci stała.

Žwiniac koľa kawanyja
pad wozam idućy,
oj wyskačyŭ Jasiuleńko*)
da Kasi jedućy.

Oj wyskačyŭ, nie wyskačyŭ,
što-ž za maja dola?!
Pažanu-ž ja siwe woľki*)
ũ zialona dubrowa.

Pasieciesia, siwe woľki,
nie bojciesia woľka,
a ja pajdu da mamańki —*)
balić mnie haľoŭka.

*) Apošnija dwa radki paŭtarajucca.

Waźmiecie-ž wy, mamuleńku,
chustańku najlepšu
i žwiažecie Jasiulkawi*)
haľoŭku najmilšu.

A čom-ža-ž ty, Jasiuleńku,
ũ toj čas nie žaniŭsia,
jak u lesi na haresi*)
kukolik razčwiŭsia?

Oj čom-ža-ž ty, Kasiuleńka,
ũ toj čas zamuž nie jšľa,
jak u poli na kukoli*)
kwietanka začwiľa?

Oj čom-ža-ž ty, Kasiuleńka,
ũ toj čas zamuž nie jšľa,
jak u mľyni na kamieni*)
pšaničańka ũzyšľa?

Oj čom-ža-ž ja, Jasiuleńka,
ũ toj čas zamuž nie jšľa?
Bo ja jšče mľoda byla,*)
matka nie pušciła.

A dzie-ž taja kryničańka,
što ja ũ joj kupaŭsia?
A dzie-ž taje dziaŭčynańka,*
što z joju kachaŭsia?

Da ũže-ž taja kryničańka
trawoju zarasła,
daj ũže-ž taja dziaŭčynańka*)
daŭno zamuž pašľa.

(d. b.)

Jość heta niešta padobnaje da ramaŭ zvyčajnaje barany: dźwie-try na kant abčasanyja belacki volna zviazvajucca roŭnalehła z saboj na adlehaść aršyna. Skacina ŭprahajecca ŭ jaje, jak u baranu i ciahnie hetyja belki ŭpopierak, tak što praz adno j tojesamaje miejsca projduć za saboj usie (dźwie-try) zviazanyja belki. Zviazvaŭnie belak pamiż saboj musić być hetak razrachavana, kab belki hetyja ciahnulisia pa ziamli nia hladkim bokam, a kantam.

Heta na hlebach lahčejšych. Na hlebach-ža ciahčejšych, dzie wielmi chutka tvorycca čviordaja skarynka, najlepšaj snaściu dziela pieršaha viesnavoha budžeńnia jość valec (čyhunny, a to i zvyčajny hruby dzieraŭlany kruhlak) z bolšmieniš vostryimi šypami (h. zv. „kalčatki“, abo „jeżyki“), jakija wielmi dobra hlebu na pavierchni robiac pulchnaj, ale jaje nie hniatuć.

Usiudy-ž tam, dzie niama pad rukoj nazvanaj tut snaści — trudnaja rada: jak tolki absochnie hleba na hetulki, kab nia mazałasia, treba jaje zaraz-ža zabaranavać zvyčajnaj choćby baranoj. Tolki *nie paźnicca!*

Napaśledak: prychozić para kali spracavaŭnie hleby samym tolki pluham i baranoj budzie susiom niemahčymym. Patrebna na heta ŭ pieršuju čarhu snaść dziela nazvanaha *raŭnavańnia i valcavańnia*. Abaviazkova!

Inż. Ad. Klimovič.

Piśmy ŭ Redakcyju.

Pawažany hram. Redaktar!

Wietliwa prosim zmiaścić u Wašaj pawažanaj hazecie „Bieł. Krynica“ niżej padanyja fakty: Hminnaja Rada ŭ Smarhoniach pastanawila kupić dla hminnaha hramadzianstwa radyjo. Stałuju sialibu radyjo maje ŭ pamieškaŭni hminy. Adnak z pryčyny dalokaj adlehańści niekatorych wiosak našaje hminy, hminnaja rada pastanawila u dalejšych wioskach zrabić niekalki punktaŭ, u jakija budzie prywozicca niadzielami pa čarzie hetaje radyjo i da hetaha času dwojcy ŭžo prywozilašia jano ŭ wiosku Šutawičy. Pieršy raz karystaŭnie radyjo pazwoliłasia ŭsiamu hramadzianstwu našaje wioski, zatoje na druhi raz mieli prawa ŭwachodzić u pamieškaŭnie, dzie stajala radyjo, tolki „członkowie Stowarzyszenia Młodzieży“ i jahonyja pryčilniki; rešta hramadzianstwa nia było puskana sluchać, bo sołtys stajau z pałkaj u ruce i kali bačyŭ, što prychoziŭ u chatu niapryčilnik „Stowarzyszenia“, — zapiraŭ dźwier chaty. Takim čynam usie „członkowie“ i sympatyki byli ŭpušćany ŭ chatu, a rešta hramadzianstwa stajala pad paroham i pad woknami.

Jak z skazanaha widać funkcyjanary Smarhonskaj hminy ŭspamahajuć na biełaruskich ziemlach, za hminnyja hrošy z biełaruskaha nasielnictwa wyklučna polskija ŭ nas arhanizacyi, jakoj jość i „Stowarzyszenie M. P.“ Heta jość niačuwanaja biaspraŭnaść, suproč katoraj *rašuća protestujem*.

Z hłybokaj da Was, hram. Redaktar, pašanaj: w. Šutawičy. dnia 1.III.29 h. (podpisy).

Ad Uradu Hurta B. I. H. i K. ŭ tej-ža w. Šutawičach dastali my list hetaha zmiestu:

Pawažany hram. Rudaktar!

Wietliwa prosim zmiaścić nastupnaje:

Hurtok Bieł. Inst. Hasp. i Kultury ŭ w. Šutawičach protestuje suproč taho, što hminny ŭrad u Smarhoniach zaŭsiody zmušaje štemplawać bilety i płacić padatki z biełaruskich wiečaryn ładžanych hurtkom B. I. H. i K. u toj čas jak polskija wiečaryny, ładžanyja „Stowarzyszeniem“ u w. Šutawičach, ad hetych abawiazkaŭ tym-ža hminnym Uradam u Smarhoniach zwalnajucca i padatkaŭ nia płaciać. Suproč hetkaha biaspraŭja protestujem.

Z pašanaj: *Urad Hurta*.

AD REDAKCYI: U abodwuch padanych listoch dobra rysujecca biaspraŭje nad Biełaruskim Narodam. Takija zdareńni nielha zamačywać: ich treba abawiazkowa padawać da šyrokaha wiedama, jak heta i robiac Šutaŭskija Biełarusy. Jak budziem maŭčać, dyk doli swajej nikoli nie paprawim.

Ad Uradu Wil. Bieł. Stud. Sajuzu atrymoŭwujem piśmo hetaha zmiestu:

Pawažany Panie Redaktar!

Dazwolicie na bačynach Wašaje Pawažanaje časopisi hetym wyrazić ad imia Uradu B. S. Sajuzu ščyruju padziaku arhanizataram wiečaryny, ładžanaje dnia 17.III 29 h., kaleham Janku Chworastu, Piatru Siarhiejewiču, a taksama i ŭsim

DA NAS PIŠUĆ.

„NASZ PRZYJACIEL“ JOŚĆ NAŠYM NIEPRYJACIEŁAM.

Druja, Brasł. paw. Ciapier pačaŭ cisnucca da našaha mała šwiedamaha sielanina z swaimi ŭsluhami „Naš Pryjaciel.“ — Ale jak tolki z im spatkaješsia, dyk zaraz pabačyš, što heta nia jość naš pryjaciel, a tolki woŭk ŭ awiačaj skury. Kožny šwiedamy Biełarus robić z hetym „Pryjaciełam“, „aha-tu!“ bo žmiest jaho dyk i pierad mieniej šwiedamym čaławiekam zdradzajecca swaim „pryjacieltwam.“ Tak u Nr 4 hetaj hazeciny spatykajem karespandencyju z Idołty, Brasł. paw. z-pad piara, widać niejkaha sapraŭdnaha Palaka. Hety pisaka nia moža schawać nienawiści da ŭsiaho biełaruskaha i wyražaje swoj wialiki žal, što Druja ŭšwiedamlajecca nacyjanalna i što kožnaje šwiata čujecca ŭ Drujskim kaściele biełaruskaje kazańnie. Kaža, što kazańni ŭ bieł. mowie jamu prykryja. Jak widać, heta hazecina Mažejkaŭ Droničaŭ i Ryłaŭ!

U karespandencyi z Žodzišak, žmieščanaj u Nr 5 „Pryjacieła“ aŭtar narakaje „na niesprawidliwaje prawa“ pazwalajućaje na raŭni, jak dla Palakoŭ (čyt. niašwiedamych Biełarusau), tak i dla šwiedamych Biełarusau karystać z pazyčak i inš. Pry hetym budući zmušany pryznać panujućaj mowaj u Žodziškach mowu biełaruskaju, nazywaje jaje mowaj „prostaj“. Dyk pašto-ž wy, panočki, leziecie da nas z swajej mowaj „krywój“, kali ŭ nas jość mowa swaja „prostaja“, biełaruskaja?!

Dyk baćcie, ludzcy, što heta za „Pryjaciel“! Krywič.

DAWOLI NAS STRAŠYĆ.

Daniušawa, Wialejskaha paw. U časie Kalad i naš probašč pračytaŭ adozwu Wilenska Arcybiskupa, zabaranajućuju należyć i supracounićac u Biełaruskaj Chryścijanskaj Demakracyi. Pry hetym dadaŭ ad siabie ŭ wielmi charakterystyčnej formie, što „tady, kali chto budzie mieć 10 dziesiacin ziamli, dyk paławinu adbia-

ruć i daduć tamu, u kaho ziamli susim niama“. Aproč taho staraŭsia ŭhawaryć ludziom, što ŭ B. Ch. D. widawočnoj kamunistyčnoj ŭplyŭ.

Što ŭsio heta „strachi na lachi“, dadawać nia psychodzicca. Pryčynaj hetaha niepryjacielskaha dla Biełarusau kroku polskaha duchawienstwa jość toje, što, B. Ch. D. z kožnym dniom nabiraje bolšaj siły i što našy ludzi wyjaŭlajuć pryčilnaść i sympatyju da hetaj partyi.

Usim chiba wiedama, što prahrama B. Ch. D. asnawana na padstawie Chryścijanskaj ideologii i pryznaje prywatnuju ŭłasnaść (drobnuju); dyk susim zrazumiela, što nia moža być tut Kamunistyčna ŭplywu. A što B. Ch. D. damahajecca ziamli sialanam, dyk hetaha nam i treba i heta jość naš šwiaty abawiazak, jaki ŭ trebaści zhadzajecca z damahańniem biełaruskaha sialanstwa dyk nie piarečyć hetamu i chryścijanski šwietapahlad.

Što datyča padziełu ziamli, dyk ksiandzom bolš chodzić ab panskija majontki, jakich jany baroniać, jak ab haspadara, jaki maje 10 dz. ziamli. Bo ŭ kožnym razie ŭ pieršuju čarhu dzialilisia-b tyja abšary, jakija pierawoŭšajuć sotni i tysiaćy dziesiacin jakoj i kab nia polskija asadniki, chapila-b unyčkam praŭnykam našym i Boh wiedaje katoramu pakaleńniu, a haspadar, jaki maje 10 dzies., katoryja jon spracuje pry pomacy swajej siam'i, moža być peŭnym, što ziamli hetaj ad jaho nichto nie adbiare.

Što datyča zabarony čytańnia „B. K.“, dyk našy ludzi ŭžo nie takija ciomnyja, kab sluchać usiakich niedarečnaściau. A što hetyja niedarečnaści wychodziać jakraz ad samoha Arcybiskupa i pašyrajucca polskim u nas duchawienstwam, dyk možamo tolki paškadawać i ničoha bolš. Winu-ž, a tamsamym i adkaznaść za staŭšyjasia zhetul škody dla kaścioła čaj pryjmie na siabie toj-ža Arcybiskup Wilenski ks. Jałbżykoŭski.

Sławianin.

Usiačyna.

Z kłaštaru muzej. Wiedamy ukraiński (prawasłaŭny) kłaštar Piačerskaja Łaŭra pad Kijewam, kudy schadziłasja šmat pilhrymaŭ z rožnych kancoŭ Rasiei, apošnim časam zamienieny na muzej.

Doždž pjawak. Niadaŭna ŭ Arhientynie ŭ mieście Caballito byŭ doždž z pjawak, jakija pierad hetym byli zabrany hurahanam (silnym wietram) z bliskich bałot.

Pawodka. U wyniku chutkaha tajańnia śniehu ŭ Rumynii pawodka prybrała wialikija raźmiery. U Besarabii wada zaliła wialikija abšary ziamli. Miasta Kišynioŭ pad wadoj, ruchu žadnaha niama, a komunikacyja adbywajecca na łodkach

Nawat i bačyć nia možna budzie. Anhielskija hazety padajuć wiestki, što anhielskaja wajskowaja ŭłada maje budawać aeroplan z materyjału „plas“, susim prazrystaha. Nawat rury, jakija buduć zlučac mator sa zbornikami benzynu, buduć z „plas-u“. Tolki samy mator-mašynu možna budzie bačyć, a dziela taho, što mator niewialiki, dyk z niaznačaj ŭžo nawat wyšyni wajennych aeraplanaŭ i bačyć nia budzie možna.

Z kraju.

Samasud nad zladziejami. Niekalki dzion tamu ŭ w. Damatkowičy, Kleckaje hm. zdaryšsia nastupny wypadak. U humno bratoŭ Bazyla i Paŭła Palaščukoŭ zalezli ichny brat Piotra Paleščuk i Anton Abramowič, jakija chacieli ŭkraści zbožža. Zladziejaŭ zaŭwazyŭ Bazyl Palaščuk, jaki paklikaŭ brata Paŭła i razem z im kinušsia z siakieraj na zladziejaŭ. U wyniku hetaha Piotra Palaščuk atrymaŭ śmiarotnuju ranu ŭ haławu, a Abramowiča ŭ ciahkim stanie adwiazli ŭ špital. Bazyłom i Paŭłam Palaščukami zanialasia palicyja.

Nowy pawiet. Jak padajuć hazety ŭ chutkim časie m. Ščučyn, Lidzkaha pawietu maje być pierajmienawana na samadzielnny pawiet.

Prociŭ harełki. Hminnaja Rada m. Ružanki Lidzkaha paw. taksama jak i hminnaja Rada ŭ Ščučynie, choča ŭchwalić pastanowu prociŭ pradaży harełki.

Aryšt sekwestrata. Niekalki dzion tamu nazad u Stoŭpcach aryštawali sekwestrata Kazimiera Drazdowiča, jaki narabiŭ škody na stratu lzby Skarbowaj.

tym, chto biazinteresoŭna pryniali ŭdzieł i hetym pryčynilisia da wykanańnia prahramy, jak hr. hr. A. Bychaŭcawaj, E. Załkind, Ł. Liwanawaj, A. Michalewiču, A. Wasileni, A. Čajkowu, A. Łobanu i ŭsim inšym.

Astajemsja z pašanaj da Was, Panie Redaktar. Staršynia: (—) *Michał Tulejka*.

Za sekretara (—) *Aŭb. Bartul*.

Budowa šassy. U chutkim časie maje być raspačata hudowa šassy Wilnia — Świanciany — Widzy. Pryhatawaŭcyja pracy ŭžo pačaty.

Z Wilni.

Praces 28 ch Ad 11 h. m. u Wilenskim Akružnym Sudzie razhladalašia sprawa 28-och padsudnych abwinawačanych u „wyrotowej“ dziejnaści ad 1926-h., da lutaha 1928 h. ŭ Dzišnienskim pawiecie. U wyniku hetaha zasudziłi 4 asoby, a 24 asoby, prasiadzieŭšyja niawinna pa 13 miesiacau, byli zwolnieny.

Treba adznaćyć, što čatyroch uspomnienych čaławiek sud zasudziŭ tolki tady, kali adzin z ich — Žukoŭski dabrawolna pryznašsia — pa zakončany ŭžo sledztwie, — što należyŭ da K.P.Z.B. Hety ž Žukoŭski adznaćyŭ jašče 3 ch ludziej, jak swaich kumpanoŭ pa partyi, jakich taksama zasudziłi.

Schod litouškaha taw. św. Kazimiera adbyšsia 10 III s.h. Za minuly hod bylo zasnanawa 50 nowych addziełaŭ t-wa i przystupila kala 1000 nowych siabraŭ.

Sud nad tak zw. „Małoj hramadoj“ 20 sakkawika s. h. u Wilenskim Akružnym Sudzie pačalašia sudowaja rasprawa nad biełaruskaj tak zw. „Małoj Hramadoj“.

Abwinawačanych jość 26 asob. z katorych 16 znachodzicca ŭ wastrozie, a 10 na woli. Akt abwinawačania askaržaje abwinawačanych u naležańni ich da K. P. Z. B i „Biełaruskaj Sial.-Rab. Hramady“ ŭ Dzišnienskim pawiecie. Abwinawačanych baroniać adwakaty: Černichaŭ, Preiss, Kulikoŭski, Petrusiewič, Dombroŭski (z Wařawy), Kukiel-Krapoŭski i adwakackija aplikanty: Mincewa, Frydman i inš.

Sprawa praciahniecca niekalki dzion.

Naša pošta.

St. Dziadziolo. — Flirt Wam moža wysłać Kni-harnia „Pahonia“, Zawalnaja 7, kudy i napišecie.

Maje ŭska m. — Atrymali. Prošbu Wašu spoŭnim i z nastupnaha miesiaca hazetu budziem wysylać padadzienam adresu.

Łatyškiewiču J. — Karespandencyju Wašu atrymali, dziakujem. Praŭnyja parady damo.

„M. J.“ — Atrymali, pa mahčymaści pastarajemsja zmiaścić, praŭnyja parady damo.

Banielu. — Hazetu Wam pasyłajem i čakajem padpiski.

Kurcewiču. — Z korespondencyi skarystajem. Bilet wysłali.

Hazetu ad hetaha numeru pasyłajem nastupnym asobam: Dubroŭskamu T., Banielu F., Jałowiku J., Tarasewiču U., Dzikiewiču W., Puzyreŭskamu O., Hutaru P., Bartkiewiču, Jurkiewiču A., Rymšu A., Wałujewiču B.